

001

Slovenčina

Slovenčina, ten jazyk lúbstní

V ušjach mi hrá

Ňikdo mi ňeverí

Aká je to ťažká práca

Mojim jazykom budú rozprávať

Ďeťi, starí i dospelí ľud'ja

V škole sa budú inak učiť

Slovami, ktorje ňikomú ňevad'ja

Lúbim Ťa kraj muoj

Lúbim Ťa Slovenčina

Ďed'inská slovenčina

**Keď raz bud'em veľká,
bud'em učiteľka a...spisovaťelka.**

**V malej vieske bud'em žit',
d'ed'inskje d'et'i slovenčinu učiť.**

**Slovenčina – moja láska... krásni jazik, veru hej!
Mám rada tie ľúbe zvuki, len t'ešiť sa treba z nej.**

**V domčeku si bud'em nažívať,
na poľi za domom zel'eňinu pestovať.**

**Repa bud'e pre prasce,
hyd'iňi bud'em mať koľko sa mi zachce.**

**Zajace, kozi, kravku a sl'jepki,
úžitok veruže bud'em mať veľkí.**

**Po večeroch bud'em písat' poviedki a romáňi,
pre ľud'í ako som ja, čo si ľúbja v čítaňi.
Knižki moje – vistavenje na každom rohu ul'ice,
t'ešiť sa z nich budú aj malje d'et'úrence.**

**No stvorím aj dačo iné...
Čo tak báseň v štúrovčiňe?**

Slovo previchová

**Len jedno Slovo previchová
vezňou v pasci vlastných slov.**

**Len jedno Slovo
zad'jera sa do píchi,
do d'ejín lst'ivých preludou,
návikou – ľudských zlozvikou.**

**Len jedno Slovo fúka do kríža,
čo virastá z krivdi,
zo zviku množit' sa
z planjeho dreva ľudských slov,
špinavých listou, hrubích síl,
ktorje si človek krížeňím
moci a slávi pripravíu
a na Slovo tak zabudou.**

Ľudovít Štúr

**Dobré ráno d'et'i moje,
To som ja Štúr Ľudevít,
Hoj t'je krásne básne
Hoj t'je d'et'i krásne.**

**Hoj t'je d'et'i krásne,
Moje básne čítajú
Lenže ja to tak ňevjem,
Či ich aj zaujímajú.**

**Ale, ale určité
Hocičo tam nájd'et'e,
Každý si vždi ňječo
Pekne krásne vibere.**

**Dobre, dobre rozlúčim sa Štúr ja,
Ďet'i moje milje krásne
Čítajte moje básne,
Z láskou ako ja.**

Ludevít Štúr

Ludevít Štúr, to bou takí pán,
vd'aka ňemu bi sa d'iktát písau sám.
Chceu nám nachat' iba mekkje i,
jáj, to bi sme boli veru veselí.

Nápad on mau velmi dobrí,
a to jazik Slovenskí spisovní.
Píš ako počuješ, to bi bou dar,
každí z nás bi bou Slovenčinár.

Kebi všetci mali jeho vid'ini,
t'ešili bi sme sa vjac na hod'ini slovini.
Krásni je náš rodní jazik,
ale ňje každí v ňom je ako kamzík.

Treba zapojit' vjac rozumu,
a do Slovenčini dat' vjac umu.
Ňje každjemu sa to podarí,
asi z nás ňebudú Slovenčinári.

MOLDAVSKÍ ŠTÚROVCI

**Peť rokou štúd'ja Slovenčini v Trnave,
krásne a dojímavje získaňja poznatkou o Ad'ele.
Z Modrej až do Moldavi nad Bodvou,
splnilo sa mi „RAZ, KEĎ BUĎEM UČIŤELKOU“.**

**V jednej kabelke nosím mekkje i – jotu,
v druhej ipsilon zas a znovu.
Diskutujem o archaizmoch, metaforách,
žjakom sa sníva o holích vetách.**

**Skloňujú, stupňujú, časujú,
štúrovčinu a Slovenčinárku milujú.
Kebi v 1843 žili, určite bi hlásali,
že štúrovskými prívržencami sa moldavskí žjaci stali.**

Báseň v štúrovčine

**Ja, bitosť vaša Slovenská,
nach dcera sálska a vanská,
drž ruku ochrannú nado mnou
a krajinou nad zlatom – Slovenskom.**

**Zaujímavosť naša, hruď,
ipsilon hrdou píchou buď.
Živí jazik, krásna, šumná
Slovenčina, reč odolná.**

**Štúrom objavení poklad,
považ ho volakdo za základ?
Bodaj! Náklad na radosť zmeň,
s umom mladím buď silní kmeň!**

Ludevít Štúr

**Ludevít Štúr, známi náš básnik,
je významní ako aj gramat'ik.
Ustanoviu všetkým nám íčka,
preto pri d'iktát'e máme červeňje líčka.**

**Mnohí žjaci občas plačú,
ked' íčka im pred očami skáču.
Ovládaú on ruozne jaziki
a vidau aj prvje novini.**

**So štúrovcami dohodu mau,
za slovanskí národ bojovau.
Velmi rád na školách učiu,
kd'e si osudovú lásku do srdca vpust'iu.**

Báseň v štúrovčine

**Poznám jednu krásnu reč,
rada ju mám,
nikomu ju nepredám!**

**Rozpráva ňou ocko, mamka,
d'edko, babka, kamarátka.**

**Ráno sa s ňou prebúdzam,
celí d'eň s ňou rozprávam.**

Dokonca i večer s ňou rozprávam.

**Je to muoj jazik ma'erinškí,
prekrásni i jed'iňeční.**

Vibraňje slová

**Akje i sa píše? Tvrďte? Mekkje? Ňevjeme,
vibraňje slová si pozrjeme.**

**Vidra, midlo, riba,
jazik, bistrí i riža.**

**Prestávku si dáme,
víňimki vihladáme.**

**Napríklad zbadáme rizoto,
hm, dobrje jedlo je toto.**

**Od vibraních slov až po jedlo,
a že akje i nám vuobec ňje je jedno.**

Chémija

Prečo vlastne horí svječka?
Akje sú v konzerve ečka?
Ňevješ prečo pení pivo
a ako kisne pečivo?

Zahod' ihned' Zem a vek,
bud' kus rozumní člověk.
Pokús sa dat' šancu ved'e,
chemja t'i dá odpoved'e.

Možno t'i kus zhorkně slina,
užitočná je vakcína.
Ťeraz mi tu ňepapuluj
a to Savo ihned' vipluj!

Chceš ved'et' fotosintezu.
Venuj sa aj železu!
Abi si ju pochopiu,
naštuduj si chlorofil.

Po víkend'e si na mou?
Muože za to etanou.
Zrak t'i trochu ochabou?
Snád' si ňepiu metanou!

Báseň v štúrovčine

**Čjerňe plátno posjat'e peskom zlata
tích bod'jek sa ňikdo ňikdi ňedoráta
ked' prichádza ten čas ked' prichádza noc
krásnich pohladou a emócií je vo mňa vážne moc**

**Žjarivje baletki tančja v tmavej sjeňi
duch nocí ňepoznanej vládne tejto pesňi**

**Kráčam tmavou krajinou,
s mojou láskou jed'inou
pociti a emócje ňikdo z nás ňeskrije
aj vlk samotár raz na mesjac vije**

**Kráčam tmavou krajinou
iba s mojou jed'inou
citi sa stupňujú každou jednou minútou...**

Štedrý večer

**Kráčam studením vánkom,
po mest'e večernom,
ulice zasneženje,
cesti solou posipaňje.**

**V jednom dvore ťahá kdosi ozdobi,
mislí si, že celí dvor si vizdobí.
Mamiňe ruki rýchlo sa náhlá,
nach vjanočňje jedlá chutňe lad'ja.**

**A keď už sedíme za jedním stolom,
pokorňe sa modlitbou spojíme s Bohom.**

**Keď zvonček zazvoní a svječka dohorí,
v maličkom srd'ječku darček sa otvorí.
Ležím v post'eli a sen sa mi sníva,
aká vje biť nádherná tá svjatočná chvíla.**

Čas

Čas.

**Takje krátke slovo, a predsa má takú moc.
Čas nám pomedzi prsti preťeká či pred nami ut'eká?
A ako to, že má takú moc nad životom človeka?**

**Kedi sa zrod'iu a akí je starí?
Je možnuo, že príd'e aj jeho čas?
Alebo je iba ňesmrt'elním prúdom,
ktorí vipl'ňa medzeri medzi mišljenkami ľudí celje stáročja?**

**A je to vuobec prúd?
Čo ak veje ako vjetor, ktorí ňedíchame
alebo t'ečje ako voda, ktorú ňepijeme?**

**Ako vjeme, že d'eň trvá dvadsatštiri hod'ín?
Ako vjeme, že tma oblohi ňeohlasuje pravje poludňja?
Ako vjeme, že sa d'elí na sekundi, minúti
a ako vjeme, kolko trvajú?**

**Máme vela d'ivou.
Histórju, piramídi,
ktorje oživujú ducha minulost'i v nás.
Ale največším d'ivom sveta, s ktorím sa d'enňe stretávame,
ale ňepoznáme ho,
je čas.**

Zima

Ďetskje očko z okna hladí,
kedi spadne do záhradi,
prvá vločka z oblohi,
nach sa zima ustrojí.

Viberjeme šáli, čjapki,
do čaju nám med'ík sladkí,
starká vleje trošičku,
abi nám ten d'etskí úsmev
něprimrzou na líčku.

Už sa sipe, už to padá,
radosť sa nám do srdc vkráda,
malú d'etskú dušičku,
rozohreje trošičku.

Stromček máme ozdobení,
pod krásou sa zhíba k zemi.
v malom očku iskra svjet'i,
prišla zima, pre nás - d'eťi.

Jesenňje farbi.

**Žltá, hňedá, červená,
na trávičke už ňje je zelená.
Vonku šarkani ljetajú,
všetki d'et'i sa z toho velmi radujú.**

**Prišla jeseň, predzvest' zimi,
t'eplučkje sú naše domi.
Aha, tam pavúčik letí!
Bud'e to tak asi preto,
že je jeseň, babje leto.**

Štúrouská slovenčina

Je ako vuoňa jarná kvetou,
ako čaj uvarení s čerstvou metou.
Chutí ako ňječo čo predstavit' si ňjet
pre ňjekoho je vzduch, no pre mňa je svet.
Vizerá ako anjeu z biblje,
ako dokonalje nadíchaňje obilje.
Prípomína mi moje najkrajšje časi.
A k tomu má krásne vlasi.

GRAMATIKA

Gramatika v celom svet'e
 Duoľežitá v každej vet'e
 Ňjekomu to problém robí
 Písat' i či ipsilóni
 Ďi,t'i,ňi,l'i,d'e,t'e,ňe,l'e
 Bez mekčeňa mekko zňelé
 Písmená sú občas veda
 Dat' ich tam, kd'e ich treba
 Čjarka, bodka, otázňik
 I úvodzovki, víkričňík...
 Ňjekedi je to veľká vec
 Rozoznávat' prjamu reč
 Ňje je na škodu, Ňje je zlé
 Ved'jet' slová vibrané
 Mekké, tvrdé spoluhláski
 V slovenčiňe, to sú kráski
 Pjatakom t'jež problém robí
 Viskloňovat' všetki rodi
 Ak to všetko vješ aj ti
 V gramat'ike si víborní
 Napíšeš mejl, napíšeš l'ist
 Tak sa hanbit' Ňnemusíš.

Vianoce

Už prišjeu ten krásni čas,
Kedi plameň v našich srdcjach splaňja zas.
Nádherní je tento čas,
strávení v kruhu najbližších vuokou nás.

Každí rok je tento čas,
Na Vjanočnom stole stole vuokou nás,
hojňe jedla, piťja a pod stromčekom
betlehem s Ježiškom.

Vjanoční čas strávení,
v kruhu rod'ini je drahocenní.
Zastavja sa stresi rod'ičou
a d'etí.

Tento čas je trávení,
rod'innou pohodou a odmeni,
úsmevom na tvári celej rod'ini.
Zima príďe a Velkí mráz,
Ktorí kreslí po oknách,
Odvážni pre všetki d'et'i.

Vonku snehu plná kopa,
a odt'jal sa ozíva
radosť, smjech a
silná vrava o Vjanočných,
prázdninách.

Farebná jeseň

**Líst'je padá,
vjetor fúka,
haloween už,
na nás kuká.**

**Vuoňa svječok z cintorína
voňja, a halowwen sa,
znova začína.**

**Ďeťi v kostímoch už chod'ja,
a rod'ičja si zosnulích uct'it' chod'ja.**

**Farebná jeseň sa začína,
líst'je sa po zemi t'ahá.
Stromom listi padajú,
a jeseň si lud'ja užívajú.**

Volním veršom...

**Škoda, že ňemám sestru
podobala bi sa t'i.
No bola bi asi
menej preljetavá.**

**Občas bi som ju pot'ahau za vlasi
a povedau : " Hlúpa si! "
No ona bi ved'ela,
čo som chceu povedat'
a povedala bi speť:
" Ja vjem, aj ti si! "**

**Mau bi som ju rád
skoro ako t'eba.
Mau bi som vás rád obe,
no stačila bi aj jedna.**

**Lenže to už ňje je ono.
Ja mám brata,
ktorí mau biu...
...a ti....si už prid'aleko.**

Chudoba

**Otec sa mi zastrelili
Boli pijan, to priznávam
Hoc aj mamu bĳavali
Ranu v srdcjach nám zahanau**

**Bolí, veľmi, veľmi, bolí
Ňeistota v tom ųivoťe
Āakám čo s nami buďe
Āi tá bolesť raz pominie**

**S mamou zle je preveľice
Srd'jeĀko jej popukalo
PlaĀe zo strachu čo buďe
Veť nám uų űiĀ űeostalo**

**Ňeostala ani smitka
Aűi kúsok múky, chľeba
Uų nám asi vĳac űetreba
Iba pobrat' sa do űeba**

Báseň v štúrovčine

**Už tu veže kostolou zvoňja
a moji blízki slzi roňja,
ja musím už ísť milí moji,
aj mňa to srd'ječko bolí.**

**Tam vonku ňenájďem úkritu,
Pamjatku na vás mám ukritú.
Tí ľud'ja vláčja sa tam ako mátohi,
Je to beznád'ejňje pre naše národi.**

**Orol z Tat'jer zljeta,
pripomína našej krajiňe, že sa ňedá,
a kto áno, tomu bjeda!
Krása Slovenska je s nami navždy spetá.**

Ľesúď knihu podľa obalu

Život, to je záhada.
Raz šťast'je, raz balada,
či ružová záhrada,
iním pekla náhrada.

Tri pociti: hnev, plač, radosť,
učíňja človeku zadosť.
Je to len o chcení ludu,
ktorí z nich ich strhne z prúdu.

Keď sa vám zdá človek iní,
ňje je v ňom hneď sprostosť vritá,
aňi, zrazu zloba vpitá.
On to'iz len ňje je vplivní.

Ľeovplíva jednou vlastnosťou,
mau bi zájst' za paňi radosťou.
Keď bi volakdo krivd'iu čudným prezrad'
mu, že iní si len ňved'ja správne vibrat'.

Báseň o Miške a knížke

**Mám si vibrat' novú knížku,
vibrau som si knížku Mišku.**

**A tá chodí po svet'e,
Čujt'e! Keď to ňevjet'e.**

**So psíkom Maxom v knížke blúd'i,
spoznala tam vela ľudí.**

026

Kniha

**Pozerám sa pozerám,
na policičke knihu mám.**

**Zbjeram si ju smelo,
otvorím ju vrelo.**

**Kniha, kniha všetko vje,
aj keď trochu smutná je.**

027

Kniha

**Bola jedna knižka,
a v nej malá miška.
A keď z knižki miški vyšli,
ostala tam samučká,
miška jedna maličká.**

Marína, Andrej a ja

**Hod'ina dlhá, úbohí žjačik,
Ráno som sa museu skoro zobud'it'.
Sed'ím tu a sem-tam drjemem,
ňemožno mi sa ňenuďit'.**

**Hlad'ím tupo z okna
a let'ím v misli do d'jalki,
sledujem, ako Andrej Maríňe
zbjera v blízkej tuoňi fjalki.**

**Maríňiňe líca od láski rumeňje,
Andrej sa prjam vznáša nad oblakmi.
Z vrkoča jej trčja dva ňeposlušňje prameňe
A splívajú s polnimí makmi.**

**Halóó! Jožo pred tabulu!
Som úplňe hotoví.
K lavici som prikovaní
st'a ku koňovi podkovi.**

**Ktože ma zachráňi? Kdo ma spasí?
Ako sa dostaňem z tejto basi?
Písali sme d'iktát- peťka asi
Štúr bi si určít'e trhau vlasí...**

Moja domovina

**Moja maťerina najkrajšja je mi,
hoc bud'em žit' v ktorejkoľvek zemi.
V život'e ju ňezrad'ím, v život'e ju ňepodved'em,
do duše si jej majestátnosť skrijem**

**Či si t'a mi všetci zaslúžime,
keď t'a tak škaredo ňičíme.
Prečo mi máme takú víhodu,
keď t'i z toho nemáš žjadnu odrodu.**

**Ťje všetki krási ktorje si vitvorila,
ňezabudňeme čo si pre nás urobila.
Ti si hrdou matkou nášho národa,
ktorí sa ňikdi ňepoddá.**

**Tá maťerina moja, to Slovensko moje,
Ňikdi sa k t'ebe ňebud'em správať lahostajňe.
Aj keď v najodlahlejšom kút'e zeme bud'em,
vždi si t'a z láskou pripomeňjem.**

Báseň v štúrovčine

**Za národ, našu vlasť,
bud'eme mi za ňu bojovať.
Slovák za svoju vlasť bojuje,
potom sa z jej úspechov raduje.**

**Slovensko pekňje je,
v duši ťa zahreje.
Tá naša krajina,
ľúbosťou viniká.**

Básnička

**Slovensko otčina moja nádherní kraj.
Kďe lúki, polá i pasienky t'í slabučkím šepotom prezrádzajú
že krajiny ako Slovensko ňikďe ňjet.
Započúvaj sa do krásnej meľód'je ktorú ti šum vtáčich kríd'jel
ponúka
vňímaj ju celím svojim srdcom.
Zapozerať sa do nádheri ktorú t'í kaďdí d'eň ponúka
tvoja rodná zem.**

Plitká báseň o hlbokom život'e

**Kráčala som
Spjevala som
Zazrela som
Počula som**

**Prepadla som
Bozkala som
Láskala som
Verila som**

**Zhrešila som
Sama? Ńje
S milím? Kdo vje
Ńik sa Ńedozyje**

**Skrívala som
Verila som
Zisťila som**

Ńedalo sa

Zabila som

**Plakala som
Strádala som
Trpela som**

**Lutovala
Zrovnala som
Prehrizla som
Zabudla som**

Žila som

Pocit

Láska je pocit nepopísateľní,
bolí ma brucho od šťast'ja keď ho vidím.
Či je búrka či slnko svjetí,
mám pocit že v oblohe letím.

Keď ten človek citi ňeopetuje,
srdce sa smútkom id'e roztrhnúť.
Ďepresje zavítajú do misle,
iba hudba a plač muožu pomuoct'.

Ďjevča zničejje v post'eli leží,
smúťi za chlapcom,ktorjeho milovala.
Smútok ju po čase opustí,
šťastná je d'jevčina znova.

ZROŇENÁ FJALKA

**Smeje smeje sa hlávka fjalová,
spod hust'ej trávi naduťej,
rúčki svoje k slnku ťahá,
a na líčkach farbi červenej.**

**Hladí hladí do ňebíčka,
modroočka naivná,
že s čajkou kamarát'it' bi sa rada,
už sa celá viškjera.**

**Kriči kriči na čajku,
slabí hlások ňevinní
svet'jelko jej žjari v očjach,
ašak osud jej je úbohí.**

**Zazre zazre čajka z ňeba,
pohlad jej je pekelní,
drobná fjalka zlakŇe sa,
no čajka letí z oblohi.**

**Plače plače šatmi krút'i,
radosť v nej sa zadusí,
no čajka trhá trhá život z fjalki,
smrt' jej hlások uhasí.**

**Letí letí čajka preč,
fjalka čo bola už ňení,
a čo svet'jelko predtím horelo,
ťeraz už dávno zomrelo.**

Báseň v štúrovčine

**Ked' t'a zrad'ja kamarát'i,
ten pocit je tak márne.
Na chrbt'e nosíš svoj kríž,
nevješ za kým máš ísť.**

**Chceš pretočiť tím litom,
nehceš písať viac o tom istom.
Zabudnúť na tých, čo sa t'i tak smjali
a zle t'i v živote iba prjali.**

**Či t'i pomocnú ruku volakdo eš'te podá,
a či bud'eš sama ako voda.
Snažíš sa ich pochopiť,
Nehceš sa však problémoch strat'it'.**

**Hladáš cestu do inej krajini
ňebaví t'a počúvať t'je ich tláchaňini.
Každí t'a len do očí klame,
a tvoj verní prjateľ t'a len sklame.**

**Súd'ja t'a aj ked' t'a ňepoznajú,
ľud'ja sa t'i vismjevajú.
Ňepoznajú ten príbeh m'ne tak známi,
už viac ňje sme kamarát'i.**

**Sme ako búrka a dážd'
ten plameň zhasou v nás.
Už ňje si svetlo v mojej tme,
boli to, no zároveň ma to štve.**

Báseň v štúrovčine

**Uveznená bez láski
Pozerám si stále tvoje obrázky
V hlave mám mišljenok vela
Že tak veľmi som ťa chcela**

**Moje srdce o pomoc dlho kričalo
Po nocjach ťelu spať ňedalo
Slzu za slzou spúšťalo
A bolesť do ťela dostalo**

**Si moja droga čo ma pomali ničí
Nach sa prosím tento život už raz skončí
Chcem len tak pohľad do tvojich očí
Srdce o láske k ťebe už ňemlčí**

**Vjem že si len muoj noční sen
Túžim s ťebou prežiť aspon jeden d'eň
Držať ťa v náručí ako motíla
Bud'e to najlepšja chvíla**

**Učím sa žiť život bez ťeba
A však všetko mi ťa tak veľmi pripomína
Spomjenki v hlave stále blúd'ja
A lud'ja ma za ťje chibi súd'ja**

**Asi sa ňemalo stať to čo sa stalo
A možno naopak mi to do života ňječo dalo
Pre ťeba som však ťeraz už ňikdo
A srdce i ťelo si na bolesť zviklo...**

Báseň v štúrovčine

**Dokázau bi si ma mať rád i kebi vješ kím som?
Dokázau bi si o mne rozjímať i vidieť vo mne čo znesješ v dobrom
i v zlom?**

Dokázau bi si hlad'ieť mi do očí a vidieť moje sni?

Dokázau bi si vedieť o túžbach v ktorích si?

Dokázau bi si ma mať rád ako celok bez zlomku?

Ak bi si dokázau ma lúbiť i vnútri, ňje len zvonku.

**Bola bi som rada, kebi si mi povedau a chit'iu ma za ruku
„Tento okamih je náš, tak kráčaj so mnou po boku.“**

Báseň

Dobří vinález bou počítač,
no ťeraz je to zaklínač.
Závislí bou na ňom Peťko,
až mu z toho preplo.

Preto mu to zakázali,
Peťka s tím nahňevali.
Išjeu ťechňiku študovať,
až sa mu bolo čudovať.

Dostávau samje štvorki, peťki,
a brau za to následki.
Vuobec sa mu ňedarilo,
ale nás to ňeprekvapilo.

Keď ho štúd'jum nahňevalo,
všetkých nás to šokovalo.
Skončiu on na ulici,
na starej železnici.

Ližjarski sen

**Menčest'er s'nehu v rannom t'ichu,
liže sa kl'žu dolinou.
Kreslím si vlni pomedzi stromi
a nadchíňam sa krajinou.**

**Ohňostroj vločák v žjari slnka svjet'i,
fareb'ne prilbi ližjarou bodkujú celí svah.
Mám rada mráz a pocit zimi,
vždi, ked' stojím na ližjach.**

**Sňehovje lúki, jagavje vločki,
vrzgajú ako v mažjari.
Vracjam sa svježa, ku krbu sadám,
so spokojním úsmevom na tvári.**

Báseň v štúrovčine

**Na hodinu Slovenčini mi sa vždi t'ešíme,
Gramat'ika či lit'ika, vuobec to ňerješíme.
Pri Baroku, Klasicizme ba i Romant'izme,
akobi na d'ejepise vkuse boli bi sme.**

**Ďiktáti a slohi, to je kameň úrazu,
Opravovat' ich je hruoza, žjaci z ňich t'jež ňežasnú.
Najlepšie sú hod'ini kd'e pozeráme filmi,
Hamlet, Štúr aj Rómeo budú lahší ver mi!**

**Písomki sú mjerne t'ažšie,
analíza, doplnaňja.
Je to ašak pre nás lepšie,
na maturi pripraveňja.**

**Učit'eľku skvelú máme,
Stále sa s ňou zabávame.
Robíme jej trošku vráski,
Všetko je to iba z láski.**

**Keď máme zlú náladu, vždi vje ako na nás.
Stačí pohlad, úsmev, pár slov od nej
Dobrá nálada objaví sa v nás zas.**

**Biť učiteľom ňje je lahkje, to mi vjeme,
A preto tej našej za všetko d'akujeme.**

Veda a technika

**Veda, to je hraňa večňje
a technika ešt'e večšje.**

**Pod'me, d'eťi, zabavme sa
od mobilou odpojme sa!**

**Veda je vec duoležitá,
v život'e moc užitočná.**

**A technika ako hrom
prekvapí vás každím dňom.**

**Ňjelen jeden tížd'eň v roku
technika na každom kroku.**

Veda a technika

Už je tu ten týždeň,
veda a technika každí deň.
Biológja, chemja, fizika,
naskitujú sa aj veľkje riziká.

Na biológii s mikroskopom,
atóm neuvidíš volným okom.
Na chlebíku pleseň leží,
d'et'i skúmajú druhi plesní.

Na chemii chemickje prvki,
trenujeme si mozgovje bunki.
Pokusi skúšame ostošest',
žjadni ňerobí na vlastnú pest'.

Pascalou zákon, d'ifúzja,
to je naša fizika,
potom už koňjec týždňa
a dovid'eňja, technika!
Dovid'eňja, dopočut'ja!

Veda a technika

**Tížd'eň vedi, techniki,
ten je veľmi veľikí.
Na chemii tížd'eň -ití,
pridaj sa k nám i ti!**

**Ňemáš PC, Ňemáš mobiu?
Pre ťeba sa tížd'eň skončiu!
Tak toto je iba klam,
v engličt'ine prosto spam!**

**Naša chasa Ňevzdáva sa,
do knižnice ponáhla sa.
Tam si PC naštartuje,
internetom presurfuje.**

**Alebo si obuj kapce
a ut'ekaj k svojej babce.
Tá má mobiu na stole,
signál chit'íš v stodole.**

**Veda, to je ľahká vec,
zvládŇe ju aj zúfalec.
Potom príd'e technika,
ľahšja ako maťika.**

Veda a technika

**Technika je všad'e,
v práci aj na mestskom úrad'e.
Veda aj technika,
nepatrí tam aj mat'ika?
Alebo fyzika?**

**Fyzika tam patrí určité.
A mat'ika? To ešte nevieme.
Šikovňje d'et'i, zist'íte?
Mi vám stím trocha pomuožeme.**

**Spítaj'te sa mački, kački,
však oňi majú robot'ickje hrački.
Ak ňezist'íte, porad'ja vtáčki
či vaše dobrje spolužjački.**

Muoj týžd'eň

**V pond'elok hñed' fizika,
t'esne po nej mat'ika.
A v utorok chemja,
d'esím sa jej ňjelen ja.**

**Takto pliñje za dñom d'eň,
ñjekedi ako zlí sen.
Prost'e veda, t'echñika,
celím týždñom preñiká.**

**Mama kričí: "Zapñi plin!"
Tato: "V krbe zakúrim!"
A ja, celá zmeťená,
skúmam, čo to znamená.**

**Pozrjem d'isplej na kotli,
ešt'e sme ho ñezapli.
T'echñicki vzatje teda,
ñebud'e t'eplo aspon doobeda.**

**Kam pozrjem, všad'e samje PC,
babka vraví, to ñje je ako kedisi.
No čo už? Prost'e veda, t'echñika,
celím životom nám preñiká.**

Zakázaná láska

**Tvoje oči sú ako čerňe more
Ruki moje šmíkajú sa po tvojom t'ele dole
Ňedokonalosťi tvojho t'ela spoznávam
Každí kúsok tvojej kože bozkávam**

**Si ako hviezda na d'ennej oblohe
Si ako jazero v suchej púšťi
najvjac jed'iňečne d'jevča v mojom obzore
každje tvoje hrjechi odpúšť'am t'i**

**Ťje tvoje peri sú sladkje ako med'ik
tvoja duša je milá ako anjelik
obetovau som pre t'eba ňespočetňe hod'ín
a t'eraz nás rozd'elí ňenávist' našich rod'ín**

**bud'eme ako Rómeo a Júlia
bud'eme ako t'i čo sa tajňe lúbja
Snažili sa nás rozd'elit' ale mi sa ňedáme
Mi sa našej láske ňevzdáme**

**Svet tento je ňeskutočne krutí
Zakázaňe ovocje najlepšje chuťi
A preto mi spolu bud'eme navžd'i
Bud'eme spolu tancovať v dažďi**

**Obdarím ta krásňim kvetom
Ut'ečjeme spolu kam bud'eš chcjet'
Tam kd'e nás ňebudú vid'et'
Ochráňim ta pred celím svetom**

**Prišaham že dam na t'eba vžd'icki pozor
Tak sa so mnou do našej láske ponor
Ked' som s t'ebou v bruchu mam mot'íle
Užívam si so mnou všetki chvíle**

**Priňesjem ti aj modrje z ňeba
Kd'e ležim vedla tvojho t'ela
Ved'eu som že životná láska sa práve stretla
Slubujem ti že navždy bud'em lúbit' iba t'eba**

Stratení Štúrovci

Velmi dávno moji milí,
keď sme ešte neved'eli,
že ipsilon bud'eš znat',
započalo sa rozmíšlat'.

Tá veda a t'echníka,
ňebud'e to na škodu,
ňječo započat' podnikat',
pre vzd'elaňja národu.

Kdo to číta dúfam , že je,
hlávka múdra, nach to zňeje,
a vedu, že má v oblube,
t'echníka ho zaujme.

Samje vzorce, vípočti,
hlava sa t'i otočí!
Má to však aj ňevíhodu,
ľud'ja kontakt odd'alujú.

Sládkovič bi bou z toho na dňe,
kebi uzreu, že láska chradňe.
Všetci hlad'ja do krabički,
človek zľihau pomalički.

Ťechníka je pre poznaňja,
ňje pre vojni a sklamaňja.
S vedou ľjetaš do vesmíru,
a ňehľad'íš do mobilu.

Hodža, ten bi t'i dau za pravdu,
že ňjet nad tú dobrú náladu,
keď si rád vonku s prjat'elmi,
alebo študuješ atómi.

**Nuž povjem ťi teda ako to je,
spoznávaj ako náš svet funguje,
d'eu sa o múdrosti ťje tvoje,
to ťi sám Ludko Štúr odkazuje!**

Stratení Štúrovci → stratení v dnešnej dobe

Bešt'ja

Pri srdci ma stále gňjavi
tento pocit mňa nežnámi.
Prázdnota civjaca, hoci nemá oči
trápi ma za bjeleho dňa, ale aj za noci.

Smjech i žjal na povrch sa d'erú
cez tú t'emnú prázdnu d'jeru.
Oči ma pálá, v nich slzi slaňje,
ale aňi jedna sa z nich nedostaňe.

Misel mi hučí, je plná kriku,
zahalená v t'emnom rúchu, zahalená v t'ichu.
Vňíma vuokou mňa ten šíri svet krutí,
bešt'ja svoje pazúri okolo t'ela mi krút'i.

Drží ma pevne, s'tabi bola skala
Drží, drží a misel sa vzdala.
„Och, ti hlúpa ľudská bitosť!“ Bešt'ja sa smeje.
Zubi ostrje, oči prázdňe, stojac pri mojej cele.

Tu zrazu príjemňje svetlo pohladí mi tvár:
oheň bjeli, jasná hviezda, žjara všetkých žjar.
Muoj pohlad pomali odvrát'i sa od tej t'emnej tváre,
otočí sa za anjelom, otočí sa k žjare.

Oči plňje smútku t'eraz roňja št'astňje slzi.
Úsmev št'eklí kút'iki úst, prázdnota preč sa plazí.
Predomnou leží bešt'ja, spálená temer do kost'i.
Plameňe lížu slabje t'elo, t'elo brutálnej bitosťi.

Tá bitosť' mi je povedomá, jej tvár mi je známa.
Poťichu si ku nej sadňem, veť „vrana ku vraňe sadá.“
Pozrjem sa do očí prázdnych, porazených od boja.
Tá bešt'ja a d'jera t'emná, bola som vždi len ja.

Báseň v štúrovčine

**Toho roku na dušički,
spravím vílet malučičkí,
na hrob nášho Lud'evíta,
známa je to lokalita.**

**Chrizantemi, vence svječki
lud'ja vuokou kladú,
selfje, k tomu smski
zo zábavi posjelajú.**

**Lud'evít len ud'iveňe
na tú hruozu hladí,
smutno mu je dozaista,
že národ reč kazí.**

**Dovolím si zhrnúť krátko:
- Vihňime sa zlozviku -
užívat' engličt'inu
v našom rodnom jaziku!**

**Krajší je bozk na líčko ako trápňe selfičko!
Máme vuobec poňat'ja,
kd'e bi bola Slovenčina,
kebi ju Štúr uzákoňiu len cez onlajn stretnut'ja ?**

**O čo krajšje bud'e poslat' spolužjakom vzduchozvest',
ako zd'jelat' emócje cez otrepanú sms ?
Každí chce biť free-coou-in, po Slovenski frikulín.
Ale, kdo ovláda Slovenčinu ako majst'er Kukučín?**

**Pri srdci ma
k tomu bolí,
že aj prostje: „Je mi lúto“,
nahrad'ilo „Sorri“.**

**Na hrobe Ťi milí Ludko
rád dám vrúcní slub
od slov čipsi, mí'ing, ívent
dám si na rok klud!**

Báseň v štúrovčine

**Slovenčina moja rodná
Reč pokojná a slobodná
Dá mi domou, t'eplo v duši
V mojej hlave, v srdci búši**

**Bije ako napoplach
Vjem povedať keď mám
strach
Máme v nej slov viac
 než dost'
Máme ju tu pre radosť**

Báseň v štúrovčine

**V moment, čo som sa pozrela na oblohu,
to že mi to nepripomínalo nočnú moru,
upokojilo misel a rázne zmenilo názor muoj,
na svet plní ruoznich stvuor.**

**Láska čo ma vtedi zachvátila,
u ostatných sa len premárňila.
Ale teraz, v túto chvílu,
radosť prekročila d'alšju milu.**

**No, keď srdce znova stratí všetku silu,
smútok nájde vhodnú chvílu,
kedi opet' všetok pokrok prekrúti,
a svooj vpliv si bude muoct' užiť dochuti.**

**I ked, to už bi som trochu predbiehala,
zat'jal bi som si to radšej ospjevala.
Vďaka tomu vidim svet z injeho uhla,
a ozaj dúfam, že to bude základná tehla.**

**Základná tehla života št'astnjeho,
láskí a pokoja plnjeho.**

Báseň v štúrovčine

**Vzljetla bjela holubica z rúk volných
Skončilo sa veľkje utrpeňja
Svet sa už skladá iba s rovných
Ňenájďe sa tu mjesto pre mučeňja**

**Dosjahli sme to čo sa vjac ako zlato cení
Muožme volňe díchať zase
A celí svet sa ríchlo mení
Ňikdo Ňežiu v takej kráse**

**Všad'e radosť farebná
Zrazu život chutí
Zmizla krutosť kamenná
Ňič vodu Ňemúťi**

**Skutočňje sa d'ejú veci
Ňje je to len rozmar hjer
Privítajmeho všetci
Prišjeu mjer**

JESENNÁ ÓDA

Zasa skorje stmjevaňja,
ktorje kazí každod'enje pláni,
večernje poplakávaňja,
ba dokonca aj drámi.

Ale pozrime sa,
všetko hraje farbami!
Zobud' me sa!
Abi sme to celje ñeprespali.

V d'jaľach sa zvuk plačúcich huslí ozíva,
rannje cvrčki cvrľikajú.
Ťemná pravda sa odkríva
i poslednje tóni ľeta umjerajú.

Červenje líca,
ktorje sfarbí jemní mráz,
do toho aj ñepříjemná fujavica
obmedzja aj zopár fráz.

Známa jesenná láska
opet' sa o slovo prihlásila,
visňívaná zlatovláska,
ktorá si to zaslúžila.

Jeseň čarokrásna,
skrívaš to zvláštne tajomstvo,
tajomstvo tal'ijanského blázna,
ktorje ñesje to zvláštne posolstvo.

Akje je to posolstvo?
Krásne, tajnje, či prázdne?
Ukríva ho to pravje kráľovstvo,
kráľovstvo láski.

**Aká buďe táto jeseň?
Presne podľa našich predstáv.
Buďe ako tá láskavá peseň?
Plná nežných správ.**

**To bola, je a buďe
jed'iňečná jeseň.
Prežime ju v klud'e,
ako tú lúbostnú peseň.**

MOJA DŇEŠNÁ VEČERA

**Išjeu som dňes po lese
včera som skoro spadou do pece
bolá ma nohi
lebo mi možno narastú rohi**

**Chceu som si včera upject' kura
no všetki sljepki sa na mňa chmúrja
zakričau som „hurá“
no spadlo mi kura**

**Šmikou som sa a spadou
hňed' som aj na zem lahou
kura sa mi potmehúcki smjalo
a popritom vonku lalo**

**Rozhodou som sa mu pomst'it'
tak som ho išjeu vikost'it'
už som počuv iba klopkaňja na pec
a rozhodou som sa ho zjest'**

Prečo práve ja?

**Snažiť, trpieť, dýchať ťažko.
Áno, som za možnosť napredovať prudko.
Ňje som človek výnimočný, iní.
Ašak prečo pociťujem tolko vini?**

**Veľ je to len láska, milosť, a či pícha.
Pri pohľad'e naň mi utkve v hlave,
„ŇJE” - je to predsa ON, ňje ona, Valika.
Pozornosťi ňechcem hlavne.**

**Príležitosť naskitne sa kedikolvek,
upútava predovšetkým starší vek.
Ňevhodností dypočúvať ňetúžim sa,
zmíšľaňja pračloveka v ňich prebúdzsa sa.**

**Odsud'ení sú to ľud'ja ňeprávom
a slzička dole Vahom.
Preljevaňja krvi nastalo,
mnoho ľudí sprostích, potrestalo.**

**Boj a zloba vuokou nás.
Ked' ut'eká extrémista,
kríže mi pohlťi ňeskutoční mráz.
Hasta ale vista.**

**Ňbud'em ja žiť tu.
Tu, na mjest'e „vivoleních”,
Ďennod'enne strácam silu,
mislím aj na ostaních.**

**Koňjec nastau pre všetkých,
zbabelci sú „vivolenci”,
Ňspomenutí na náhrobnom venci.
Ňcít'ili vjeru z ňich.**

Rodina

**Mám dvoch rodičov, ktorých veľmi milujem,
ich lásku ku mne im opetovne venujem.
Nechcem o nich prísť, ale vjem, že sa to raz staže,
starajú sa o mňa ako ja o svoje dľaňe.**

**Moja mama, tá je super,
brau bi som za ňu každý jeden úd'er.
Jej láska ku nám je obrovská,
vjem, že bez nej som troska.**

**Muoj otec, ten nás živí,
preto sme všetci šťastní a zdraví.
Opraví nám skoro všetko, čo chceme,
vd'aka tomu nám vidrží všetko, čo máme.**

**Mojich súrodencou mám rád,
urobja mi úlohi, ktorje ja ňerád.
Ale už majú svoje rod'ini,
o ktorje sa musja starať viac ako ja o hod'ini.**

Vojna alebo skazi spodobeňja

**Vojna zúri v plnom prúd'e,
zbraňe skazu šírja.
Smútok a hnev sa ďalej šíriť bud'e,
či tú zbitočnosť ľud'ja raz uvid'ja.**

**Otcovja v oku búrki,
a mama stráži malje,
v novinách už vidno t'itulki,
že aj naďalej ostanú doma samje.**

**Vojna to je vec,
vec, ktorá nikdy ňekončí,
správa sa ako dravec,
čo lahko život ukončí.**

**Pokoj a mjer,
stačilo bi tak málo,
vjera a správni smer,
abi sa šť'ast'je koňečňe ozvalo.**

Peseň

Jabloňe i hruški kvitnúť započali,
keď už sa hmli nad riekou vznášali.
Obmívajúc zdá sa strmje brehi,
jej prúd na pocit je plný ňehi.

Višlo d'jevča na to t'je brehi,
višlo d'jevča a s ňou aj spevi.
Spjevala ona o tom, koho milovala,
o tom, ktorjeho listi uchovávala.

Z d'jalki započuv ju orou s'tepní,
nájďi toho jej miljeho, ak si zdatní.
Budú t'i vd'ační, ak strat'ja sa ich obavi,
od d'jevčini tak predávaj mu pozdravi.

Nach aj on počuje peseň, ktorú spjeva,
nach si spomeňja, že doma čaká ho tá d'eva.
Veť ona ved'ela, že šjeu on bráňit' vlast' hňed',
a ti peseň za jasním slnkom vzleť.

Ňeznáme sa známim stalo

Ňikdo Ňevje, kedi to príd'e,
aŇi ja sama som to Ňetušila.
Viskitlo sa to v mojom srdci,
Ňeved'ela som to opísat'.

Ten pocit Ňeznámi sa do mňa vrívau..

Pomalički..

Pomali..

Až som ho započala úplne vŇímat'.

Ten pocit,

ked' vjet'e, že Ňjekomu na vás naozaj záleží.

A vi cí't'ie, že už st'e v tom až po uši.

Už Ňje je cesti spet',

no od'ís't' už Ňechcem.

Moje srdce naplŇnilo š't'ast'je

a moje oči vid'ja už len jeho,

muojho milovanjeho.

S Ňím chcem kráčať životom,

S Ňím chcem zd'jelať každí buol i radosť,

s Ňím chcem prežiť celú mladosť.

Ňje len mladosť, Ňje len t'eraz,

ale navždi zostať vedľa seba.

Slovom áno si to slúbiť,

že ja jeho a on mňa bud'e navždi lúbiť.

BANDÍČATKO

**Básnik zo mňa ňje je,
črevo umelca mi chíba.
Možno tjeta slová kradňem,
kdo vje, čja je to chiba.**

**Úsmev muoj však úprimní je,
aj keď ňje každy ho vidí.
Srdce moje jed'ine túžbou bije
a spomjenki na d'etstvo vo mne vzbudí.**

**Oči moje dod'aleka hlad'ja
s iskričkou v nich blúd'jacou.
No a predsa v jedno verja,
že svet ňje je búrkou planúcou.**

**Z úst aňi hláska ňejd'e von.
Veť len čas vje,
že je načase spraviť krok vpred
a hlas vo mne kričí chod'.**

**K odvážnim ja ňepatrím,
no predsa vjem, že ňjekd'e patrím.
To malje d'jet'a, čo beží do sveta,
mi je príkladom, že som dospelá.**

**K umelcom a vzd'elancom
ja ňepatrím.
Kradňem tjeta slová bežjaca vpred
s úsmevom na perách žjarjacim.**

Voda

Tak jednoduchá, no krásna,
tak potrebná a vzácna.
Viužívali ju už od pradávna,
no táto hruoza globálna.

Zbaví sa vodi z oceána.
Prečo ju ničíme?
Tímto si ju stratíme.
Nad'alej už ňerob to,
vjem, že t'i to ňedošlo.

No t'eraz, keď už o tom vješ,
rozňes to do všetkých mjest.
Chráňit' si ju musíme,
lebo suchoti spustíme.

Ťeraz to už chápeš?
Odpadki už do nej ňehádžeš.
Vidím, že sa snažíš,
no ľudom z iných krajín,
ich veľkje chibi opravím.
Abi ňebou celí svet,
suchí ako zvednutí kvet.

Príroda moja

**Príroda moja, kde stromi rastú,
pohoda po celej tvojej kráse.
Kde pokoj a ticho prevláda,
to má moja duša rada.**

**Príroda moja, k tebe prichádzam,
tebe sa žalujem, k tebe sa otáčam.
V ťažkých chvíľach pomáhaš,
pokoj v hlave rozdávaš.**

**Príroda moja, k tebe dnes prichádzam,
a niečo malje prinášam.
Malí stromček ako dar,
tak naň pozor daj.**

Kamarát

**Je skoro polnoc a ja ležím tu v tme,
mišljenki v hlave mi nedajú spať.
Ulice vonku sú zakritje v hmle,
hod'ini bežja a nehcú stáť.**

**Mislou mi bežja otázky d'ivňje,
či ňjkd'e vonku je t'eraz on.
Čo ma raz objíme, ut'eší, utrje mi slzi,
rozbúcha srdce mocne jak zvon.**

**Čo napíše báseň jak Mariňe Andrej,
aspon pár rímou, že ma má rád.
A pošle mi ju v obálke bjelej,
že chce biť vjac než len kamarát.**

Ročnje obdobja

**Ráno sme sa prebud'ili,
Odložili kožušini.
Vet' už prišla jar
a s ňou krásni dar.**

**Leto prost'e milujem,
V škole už ňeriskujem.
Št'ebotajú vtáčiki,
že započali prázdnini.**

**Jablčka už opadali,
Líst'ja stromou sa pridali.
Jeseň je tu v plnej mjere,
Radost' robí ňje len Tebe.**

**Zachvílu však zima klope,
S Mart'inom už prídu koňe.
Či to bud'e vraňík bjeli
Uvid'íme, keď zmrznú rjeki.**

Zatúlaní motíl

**Letí motíl belaví
sadou si mi na vlasi.
Zahrabkau si s nožičkami,
ako Ferko z nožničkami.**

**Vo vláskoch sa zamotau
až mi vrkoč odmotau.
Vláski mi t'eraz vejú,
vo vetre sa chvejú.**

**Fúka fúka silní vetrík,
kd'e ja mám ten bjeli svetrík?
Domou sa už ponáhlam,
motílika v hlave mám.**

Ročnje obdobja

**Kd'e sa vzala, tu sa vzala
Prišla pañi jeseñ,
lastovički odlet'eli
ñečut' vtáčju peseñ.**

**Stromi zredli pookrjali
opadlo im list'je,
kveti z korún odložili,
zima id'e ist'e.**

**Aj keď mám rád všetki svjatki
Vjanoce aj darčeki,
letu sa nič ñevirovná
Nach už sú t'je prázdñini.**

MELANCHÓLÁ

Vid'eu si hviezdu, na ňebi hviezdu,
samotná ako žjari krásne,
miluješ t'ichú nočnú jazdu,
po t'ichu sleduješ ako kvitne jasne.
Tá túžba sa k nej priblížiť je priveľká,
ljetat' medzi hviezdami je čosi čarovňje.
Čo ak mi táto možnosť pred očami uňiká?
Ňevzdávat' sa, to je hlavňje.
Podaj mi ruku, pod'me spolu bojovat',
bojovat' s láskou,
so zlom navždy skoncovat',
však sme naplnení odvahou.
Predsa hviezdi muožu žjarit' aj na zemi,
stačí ak im ľud'ja doprajú trochu ňehi,
bud'me pre seba len anjelmi,
spojme naše odlišňje brehi.

Prečo je milovat' tak náročňje?
Prečo je láska tak bolest'ivá, krutá?
Naše srdcja muožu bit' spolu tajomňje,
z každjeho zlomeňja srdce mi puká.
Opet' som tam, kd'e som bola?
Cít'im tú bolesť stále dookola?
Opet' som sa zalúbila?
Ňevjem, je to melanchóla.
Zňje mi v hlave ako melód'ja,
melód'ja utrpeňja.

Takto čas stojí,
mám takí pocit,
že bez t'eba v noci,
vjac už ňezaspím.
Ale ti tu ňje si
a ani ňebud'eš,

**Tak kd'e si?
Ríchló zabudneš.
Zabudneš na mňa,
strat'ím sa v dave,
na strat'enjeho vezňa,
vo svojej hlave.
Zavreli sa dvere,
od ktorích strat'iu si klúč,
sú v mojej hlave,
kd'e ňpreňikne vjac svetla lúč.**

Báseň v štúrovčine

Radosť

Čo mi v živote robí največšiu radosť?

Otázka dosť ťažká.

Sú to kamaráti? Úspechi? A či láska?

Poťešja aj maličkosťi.

**Aj keď je ňječo, čo ma nazlostí,
vždy je duovod aspon na štipku radosťi.**

**Hnev to síce ňje je hrjech,
no vždy je mjesto aj pre smjech.**

**Poťeší aj to, že slnko vonku pekne svjetí,
ba aj to, že sa spolu hrajú d'et'i.**

**Pekne rozkvitnutje kveti,
no dokonca aj to, že píšem tjetto veti.**

Je toho vážne dosť.

A to je duokaz toho, že vždy je duovod na radosť.

Je toho vážne vela.

Radosť v živote je ako ňerjad'ená strela.

069

Slovo

**Slovo má silu,
Slovo má moc,
Slovo je krásnou
Ni ako noc.**

**Dobrou ráno
Dobří deň
Takuo slovo
Ja už viem.**

Báseň v štúrovčine

**V škole sme sa učili
Vjadrit' sa slovami.
Keď sme boli malí
Učili nás mami**

**Učili náš spjevať
Aj pekne tancovať
Teraz keď sme už v škole
Učíme sa z vôľe.**

**Učíme sa o Štúrovi
Kráľovi a Chalupkovi,
Ďetvan, panna a Marína
Zdá sa že sa na nás d'íva.**

**V čítanke sú krásne verše
Našich slávnich ľudí
Čítame ich každý d'eň
Spameti ich ja už vjem.**

Slovensko

**Slovensko je krásna zem
povedau to ňje jeden
Hori, vrchi, príroda
pozri, aká lahoda.**

**A ten Gerlach aká krása
aha jeleň pozerá sa.
To Slovensko krásne je,
vet' pozri akje je.**

**Je to krásni kraj
a pamjatok je tam raj.
A Štúr to je pán
vet' jazik vimisleu nám.**

**Ludevít aj ženu mau
no pre vlast' celje srdce mau.
Už leží v pokoji
A Slovensko šťastňje je.**

Naša škola

V našej škole je veľmi fajn,
aj keď to ňje je vždi iba raj.
Hod'ina za hod'inou sa strjedajú,
no poňjektorí iba na zvoňeňja čakajú.

Matematika, fizika, Slovenčina,
d'ejepis, jazik englickí,
už sme z toho na ňervi – fakt'ickí.

Ale ňje...

To sa iba tak hovorí,
že učiteľá sú potvori.
Keď nám dobrú známku dajú,
hñed' v našich očjach
sa iskrički št'ast'ja rozihrajú.

Pán školník chce všetkých do pozoru dať,
mi však chceme pred ňím zuťekat'.
Ťeti upratovački – s ňimi je vždi sranda,
aj keď sme v škole jedná ňeporjadna banda.

V našej škole dobre je,
v nej dostávame vzd'elaňja.
Krásnu školu máme,
prjat'elstvá si v nej na celí život
vitvárame.

Prostje rími

Dookola počúvam rapotački,
že si robím život t'ážkím.
Vraj moje rími ňikdi ňikdo nachápe...
Volám sa Mart'in a rád píšem básne,
no na muoj vkus sú veľmi krásne.
Možno sú troška vjac zložítje,
ašak aj na matematike musíš virješiť hádanku rovňice.
Vraj moje d'jela ňje sú celkom jasňje,
ňevšimnú si skrití odkaz v prvom rjadku mojej básne.
Ňerozumejú mišljenke, ak im ňedá logiku,
ale pochopt'e ma, moji milí, ja ňepíšem matematiku.
Píšem d'ej, do ktorjeho sa musíťe zahľbit'
a snažiť sa v ňom moje rími pochopiť.
Ja ňepíšem osnovu, ja píšem príbehi,
ktorje chápe iba ten, kdo sa dobrodružstva ňebojí.
Volám sa Mart'in a vraj píšem ňejasňje básne,
no na muoj vkus sú veľmi krásne.
Až privelmi krásne sú t'je moje básne.

Lalemu ...

Život ťažkí no praví,
číslo na predlaktí to za mňa prezradí.
Úsmev anjela, čo všetko napraví,
a muoj život pevne ochráni.

Vídavam ťa
po nocjach, v snoch,
držím sa
spomjenki nás dvoch.

Chodím ako v tme,
všad'e šero, ťemnota.
Strach ma kvári v predstavách
či uvidím lásku muojho života.

Keď zazrjem tvoju tvár,
krv rozprúďi sa v mojich žilách.
Pomislím na život krásni,
keď sme boli mladí.

Sme však len čísla,
ktorje tvorja pár,
na tmavom mjest'e,
kd'e vládne smrť a žjal ...

Pješt'ani

**Mám rád naše Pješt'ani,
športujú v nich Havraňi,
ríchlo let'ja po lad'e,
vd'aka dobrej nálad'e.**

**Lopta na kuoš vzduchom letí,
povzbudzuje mnoho d'etí,
t'je Pješt'anskje čajočki,
skórujú polahučki.**

**Mestom sa Váh pekne viňja,
voda nežne s prúdom plňja.
Lod'ki krásne tancujú,
vodáci sa hecujú.**

**Lekná bjele ako sneh,
okrášľujú každí breh,
d'etskje oči pot'ešja,
dušu nežne pohlad'ja.**

**Veselo sa slnko smeje,
všetkých ľudí v mest'e hreje.
Pozívame všetkých k nám,
príd' sa pozrjet' aj ti sám!**

Jesenňje Mesto snou

**Brodím sa lístím, čo zo stromou padá,
jesenní lúč slnka mi na oči sadá.
Mesto snou krásne farbi zafarbili,
všetkých nás von do parku vilákali.**

**Horúci prameň a para nad ním vítajú vás,
keď rozhodnete sa stráviť v Pješťanoch jesenní čas.
Ribári nad ránom tešja sa z lovu,
plňje sjet'e ríb a v tvári spokojnosť k tomu.**

**Príroda dala nám lječivú vod'ičku,
ktorá pot'eší aj chorú babičku.
Prameň, čo lječi, prameň, čo spája,
čo nikdy nevischňe a každjeho napája.**

**Spomínam na letňje dňi v tomto bd'ení,
keď v prúd'e rjeki nachau som sa unášať v sňení.
V tom ale precitňem, leto je fuč,
slnko schováva svoj slnka lúč.**

**Pomali aj líst'je nadobro skrije sa,
a jeseň odcvála s vlažním vánkom na ňebesá.
Pošle nám trbljetki v podobe vločák,
čo pot'ešja d'et'ički, keď im spadnú do očák.**

**Bívam tu krátko, no mám to tu rád,
ňed'aleko býva aj muoj najlepší kamarát.
Mesto snou navšt'ívt'e, veť je tu tak krásňe,
až človeka teší, keď o ňom píše básňe.**

Atmosféra mesta

**V Pješť'anoch je život krásni,
píšem o tom v tejto básni.
Pred sklením mostom Barlolamač stojí,
lječivá voda v kúpeloch uzdravuje chorích.**

**Na Váhu si labuť'e plávajú,
očami ma ňeustále sledujú – moňitorujú.
Kúpat' sa na Prúdi chod'íme,
do vodi ako žabki skočíme.**

**Na Kúpelnom ostrove oblátka máme,
vždy si ich, s úsmevom na tvári, dáme.
Nad Pješť'anmi sa Červená veža tíči,
na jeseň sa pestrímí farbami píši.**

**Pri nemocnici mački bývajú,
ľud'ja im zviški jedla dávajú.
Chorí a zraňení sa sem chod'ja lječit',
svoje zdravotňje problemi rješit'.**

**Na námestí sa stromček ligoce,
už sa blížja čarovňje Vjanoce.
Toto sú Pješť'ani, mesto snou,
plňje skvelích a úžasních zážitkou.**

Slovenčina

Slovenčina naša krásna,
občas si z nás robí blázna.
V Slovenčine viňimki máme,
ale mi to nevzdávame!

Učíme sa všetko vzorňe,
občas samí, občas svorňe.
Jazik ohíbame dost'i,
pri úspechu vískame od radost'i.

Ludevít Štúr, to je on,
Slovenčinárski šampión.
Je tomu tak, veru, už,
vo svet'e bou známi muž.

Šikovní bou, to je pravda,
s ním to bola dlhá vravda!
Ráno započau, večer skončiu,
celí národ rád on učiu.

Zakladat'el spisovnej Slovenčini,
narobiu v nej rjadňe čini!
Pravidlá v nej zavjedou,
ňejednjemu s nimi hlavu popljetou.

Slovenčina svoje običaje a krási vlastní,
bez znamjenok, písmen a iních strastí,
to v našich srdcjach, hlavách iba chrastí,
kdo ju miluje - je plní láski a slastí!

SOVIČKI

V lese rast'je velký strom,
na tom strome stojí dom.
A v tom dome sovička,
čo má veľkje očičká.

Bívajú tam vajička,
ťeší sa na nich sova mamička.
Oťec sova sa už raduje,
čo sa z vajičok vikluje.

Keď vajička popukali,
na strome sa všetci radovali.
Sovički mali veľkje očičká,
ako ich mama sovička.

Simba

**Nové zvjera doma mám,
meno zvláštne, Simba mu dám.
Ňje, ňje je to leví kráľ.
AĽe raz v noci keď spau,
takí sen sa mu zdau,
Že všetkým zvjeratám panovau,
a dom zo zlata mau.
No keď ho ranní lúč slnka zobudiu,
zistiu že ňje je vládca,
ale muoj malí zajačik,
ktorí chce so mnou hrať sa.**

Kježbi

**Kježbi to trvalo naveki,
kježbi život ňeboli pret'eki,
ale d'jetki bi si aj užívali,
to, že ešt'e stále sú malí.**

**Kježbi plač ňebou zbabelost',
kježbi reč znamenala dospelost',
a preto, že to virješit' chcem,
ňetrjasla bi sa celá zem.**

**Kježbi sa lud'ja počúvali,
kježbi hovorili aj starje mami,
bi mi sme si brali príklad,
uvedomili si, čo je to za poklad.**

Óda na jeseň

**Keď rána chlad zakrije,
vješ, že je tu.
Ó, farebňje listi vo vetre tancujú.
Stromi obláli tmavje farbi.
Jeseň je tu.**

**Keď domou príd'eš, t'eplo t'a objíme.
Ó, škorica a svječki po dome voňajú.
V krbe taňečnice s červenimí šatamí
tancujú.**

**Les sa premení na kúzelnú krajinu.
Ó, hlávki zo zeme viljezajú.
Noci zahalí tmavá prikrívka skuor.
Večeri a rána dlhšje sú,
sňívaš d'alej...**

Óda na guláš

**Ó, zemjaki nakrájaňje,
ako pekňe voňjaťe,
mesko pekňe uvareňje.**

**Ó, guláš dobre dochuťení,
naberám si z hrnčeka.
Milujem tvoju chuť,
ako sa mi mesko rozkladá
na jazíčku so zemjačikmi.**

**Ó, šťava gulášu,
čo babka vivárala,
pre nás, celú rodinu.**

Tatran národný

**Jazik milý národu,
národ volí slobodu.
Slovač utláčaná je,
Tatre vernosť slubuje.**

**Orol Tatran poletí,
ponad hori i polja.
až skoro krídla horja,
letí, kým ňedoletí.**

**Maďarský národ kričí,
že Slovákom vraj zničí
Štúr sa v hrobe otáča,
že mu národ vitláča.**

Prameň reči slovenskej

**Ó, národ muoj slovenskí ňespi,
z korita divokjeho Dunaja sa napi.
Svoju slobodu i jazik si chráň,
a národ svoj pred Uhrami si chráň.**

**Vlastní jazik splod'it' bi malo bit' prvenstvo,
po celom národe bi sme mali hlásat' toto sved'ectvo.
A ti, človek, zober matku, d'jetki,
na t'je naše slovenské vid'jeki.**

**Zvelad'ujt'e svoj puovod, svoju vlast',
Uhrami sa ňedajt'e utláčat'.
Rozprestriťe svoje paže ako orou skalní
Na to všetko upriťe svoj pohlad kalní.**

Národ

Národ muoj milovaní,
tam kd'e orli placht'ja nad Tatrami,
povstaň a bojuj s nami,
ňech putá zhod'íme a slobodu zožňeme.

Ťažšje všetko zdá sa,
no nádej na dobroo obdobje ňestráca sa.
Keď v chladnej Zemi skončíme,
až vd'ed'i sa vzdáme.

Boj

**Za národ náš bojujme,
za slobodu povstaňme,
ňedajme sa utláčať,
do boja spolu kráčať.**

**Jazik náš si vitvorme,
zahanbiť sa ňedajme.
Vlast' v srdci svojom ňes si,
obďivuj Tat'jer krási.**

**Ako orli vo víškach,
pred Maďarmi ňezniž sa.
V reči svojej prekvitaj,
budúcnosť s ňou uvítaj.**

Orol národa

**Nad Tatrami orou leťí,
a slnko naňho jasne svjetí.
Leťí ako raketa,
Keď nad Tatrami preľjeta.**

**Maďari nás utláčajú,
o jazyku poučajú.
Postavme sa brat'ja moji,
a stret'ňime sa spolu v boji!**

Internet

**Internet dnes ljeta svetom,
poblážíu hlavu všetkým ľudom.**

**Láka všetkých ľudí na Zemi
nikdo ho už za nič nevymení.**

**Človek si nevje poradit',
problemom sa však nedá odradit'.
Nakonjec všetko dobre skončí,
internet si nás okolo prsta točí.**

Aká škoda

**Lud'ja s maskami hrajú sa na prjaťela
v skutočnosti sú to len slizkí had'i.**

**Ti čo v klamstvách žiješ,
predsa vravíš, že internet je
tvoj najlepší kamarát.**

**Podlahli sme klamstvám,
tím sme sa zaradili medzi chod'jace mŕtvoli.
Srdce sme vimeňili za kameň a misel za stroj.**

**Stretávam len stroje.
Škoda, škoda, že lud'ja vimreli...**

Ľisíce oĽi

Vid'eu som ťisíce krásnich oĽi.
A kaŹdje boli krajsje neŹ ťje prvje,
ale aŇi jedni sa nevirovnali tım tvojim.
Krásne boli, no ŇiĽ Ňetušili.

Ňetušili to, Źe ťje moje sa zamilovali do tıch tvojich.
Boli velkje a Ľjerne, Ľernejšje a krajsje
neŹ tá najtmavšja Ľjerna d'jera vo vesmıre.
Aj ked' pozerajú do prázdna.

Mlčaňja

**Ňjekedi je lepšje mlčať
ako to čo máme na srdci povedať.
Prežiť s jazvamí na duši,
veť to sa zahojí.**

**Zbitočňje slzi raz prestanú ťjeť,
tak ako ňervi prestanú vrjeť.
A mi s úsmevom na tvári
bud'eme vít'azne stáť so zlatimí stuhamí.**

Ročnje obdobja

**Dnes tak pekne slnječko svjet'i,
Aha, hla, tam krásni vtáčík letí.
Už začína bit' velká zima,
nás o chvílku prikrije bjela perina.**

**Malje d'et'i sa budú na saňjach sánkovat',
a mi starší bud'eme sňeh odpratávat'.
Ráno vstaňeme do zimi,
naše nohi budú ako zmrzlini.**

**Najlepšje je leto asi,
kedi sa t'i pot'ja ešt'e aj vlasi.**

Stále id'em

**Aj keď id'em sám
stále stojím, stále mám
odhodlaňja, vitrvalosť
rozbíjam ten dav
sama proti prúdu
na piku ľud'ja robja huhu.**

**Zobud' sa zo sna
hudba mocná
stojím stojím
stále vnímam
stále tvorím
stále píšem
stále tvorím
stále chcem napredovať
stále to píšem a
stále to hádzem
stále stojím.**

**Mám zapálen'je fakle
nemuožem odolať
už fakt ňje všetko prostred'je
v ktorom žiu zmizlo
zňechuťiu sa krištál
chuťiu veľmi kisló
istota od'išla
zostalo len t'icho
v hlave prázdno
vimeňená.**

**To je to správne slovo
milion vecí a
ňespočetne plánou
po každom d'ni to padá na dno**

**dneska dobrota je slabje slovo
už to neexistuje a už to není ono
preto zapisujem každje jedno slovo
kebi bolo kebi
tak žili bi sme v mjeri
milion názorou
aňi jeden správni
žjadni hudobník raper aňi básňik.**

Čas

**Človek vela času nemá
Preto sa jeho život kolembá
Keďže človek nedokáže
Ukázať vždi pravú tvár.**

**Práve preto pokúsme sa
Prežiť život ako sa dá
Odhodlať nečakať
netušíme čo sa stať.**

096

Moc

**Zdvihňi svoj meč a štít
ako mocní obor sa bud'eš bit'.**

**Chladní dotik morskej vodi,
smrt' už pre nich chistá hodi.**

Krásna láska

**Láska medzi nami je krásna
kjež bi to všetci ved'eli,
že ti a ja tvoríme pár
celí svet je proti nám
tajíme sa sladko krásne
naše duše sa cít'ja zvlášťne.**

**Žjariš ako hviezda na ňebi
dala som t'i všetko z mojej osobi.**

**Mau si svoju tvár
aj keď bou svet karňevau
d'epresja žjarli na nás,
milion chíb, milion rán
stále tu stojím a
svet je stále proti nám.**

Babka Betka

**Babku Betku rád ja mám,
často ku nej chod'jevam.
V chalúpke už rozvoňjava,
sladkí koláč nachistala.**

**K tomu hrňjec poljevočki,
dobří, chutní zo sljepočki.
Vždy užívam si tjetu chvíle,
počúvam jej slová milje.**

**Po vlasoch ma jemně hladí,
mi sa máme veľmi rad'i.
Bjele vlasi, úsmev v tvári,
d'eň mi ona vždy rozžjari.**

**Múdro, t'icho rozpráva,
s ňou je navždy zábava.
Zajtra príd'em babka zas,
strávime spolu pekní čas.**

Rodina

**Rodina je domou muoj
Kd'e prevláda len pokoj
Sú to ľud'ja, ktorích lúbiš
Cesta, ktorou ňezablúdiš**

**Rodina je Boží dar
Je to prenádherní raj
Pri srdci ma zahreje
Ako mi tam dobre je**

**Rodina je puto silnje
Kd'e zažiješ chvíle milje
Každí d'eň mi vičarí
Velkí úsmev, na tvári**

**Rodina je opora
Láska, št'ast'je, duovera
Ked' mi slza očí t'isne
Moju ruku pevne st'istne**

**Rodinu si treba vážit'
Zlo v nej ňikdo nechce zažit'
Majme sa navzájom rad'i
Ňik rodinu ňenahradí**

Oráč

**Oráč orau hod'inu,
zorau celú rovinu.
Orau dlho do rána,
až bola rola zoraná.**

**Zorau rolu, potom pole,
od jeseňe do zimi.
Prišla zima, udreu mráz,
oráč sa spiu pod obraz.**

Dom

**Máme velký dom,
plno knih je v ňom.
Všetci rad'i čítame
a potom si pís-kame.**

**Čítam dlhú knihu
a už ňemám silu.
Prečítau som prví d'jel,
druhí bud'e t'jež muoj cjel.**

Básnička

**Bud'em písať básnički,
možno že aj pesnički.
Zabijem tím nudu,
nalejem si vodu.**

**Započnem pekne poporjadku,
píšem všetko pekne v rjadku.
Ňječo mi už napadlo...
Bud'e z toho d'ivadlo?**

**Pero písať prestalo,
zakončím to futbalom.
Id'em radšej von,
berjem loptu...
BIM-BAM-BOM!**

Pes Rex

**Bou raz jeden text,
čítau ho pes Rex.
Dostau ho, keď mau rokou pet',
prečítau ho hñed'.**

**Mau aj strani volñje,
Rex ich chceu mať plñje.
Písau do ñich bájki
aj veľmi pekñje rozprávki.**

**Jeho pán bou veľmi pišní,
ved'eu skákat' z veľkej víški.
Keď sa zjaví vonku mačka,
vždi je z toho prekáračka.**

**Keď je zimi priveda,
v búda sa vždi zohrjeva.**

Darček Lili

**Mám ja psíka menom Lili,
všetci si ju oblúbili.
Trávi so mnou všetok čas,
až kým id'em večer spať.**

**Dostala som ju na štvrtje narodeňini,
odv'edi robíme spolu lotrovini.
Na Orješku vihrali sme tret'je mjesto,
dala labku ako ví'tazňje gesto!**

Bochňík na večeru

**Zapáčiu sa miškám
zlatí mesjac na ňebi.**

**Ktorí bača
takí bochňík chleba urobí?**

Ňešťastňje sú malje miški.

**Beda, prebeda!
Vet' každú noc kdosi
z ňeho ujedá!**

Počítač a telefón

**Počítač aj telefón
zoberjem si veru von.
Múdrosťi v ňom vigúglim,
možno sa aj zapotím.**

**Počítač je tvoja hlava,
hovori mi často mama.
Do rúk berjem telefón,
zjaví sa v ňom mikrofón.**

**Nahrám svoj hlas, zaspjevam,
pred spaňím ho počúvam.
Dobrú noc, elektroňika moja!
Zajtra ráno ťa zapínam znova.**

Počítač, mobiu, tablet

**Počítač je skvelá vec!
Nachaj si ju na koňjec.
Na mobile volat' smješ,
so sebou brat' si ho ňemuožeš.**

**Na tableťe zabaviš sa,
ňječo novje naučíš sa.
Všetko sú to veci skvelje,
ňpotrebuješ ich stále.**

**Radšej zober knihu, hračku,
bo sa zahraj naháňačku.**

Ďechňika

Ďeraz ňječo povjem vám!
Ďechňiku ja rada mám.
Mobiu majú všetci známi,
ňehráme sa na ňom samí.

Prečo sa mi rozbiu hňed'?
Ňje je na to odpoved'.
Vet' som k ňemu celkom milá,
zadní krit som odlomila.

Potom mi naň pohár t'ukou,
celí d'isplej zrazu pukou.
Haló, haló! Počúvam!
V slúchadle však špinku mám.

Prečo naše telefóni
ňevirobja radšej z gumi?
Ked' sa na ňom muožeme hrať,
mau bi ňječo vidržať!

Technológia

**Moderní je dnešní svet,
bez mobilu človeka ňjet.
Ďaleko od seba muožete žit',
cez vid'eá sa spolu po'ešit'.**

**Chcela bi si varit'
a musí sa t'i darit'?
Internet si zapni,
recept'ik si st'jahni.**

**Mi, d'e'i, sa ňjekedi ňevjeme ukludnit',
ujo Google to vje virješit'!
Svet t'echniki napreduje ríchlím krokom
a pomáha nám so životom!**

Si rubiková kocka

**pri zazretí ostrích hrán si navljekam chrániče
prerezávajú sa ťi cez ramená saka
šitje na mjeru
stála vrstva obhajovaňja ich prestáva skrívat'**

**(ňe)chceňe sa prezrádzaš
rozhádzaňje farbi kocák
rohi zbrúseňje pilníkom
prechádzajúcimí krokmi si predvídau svoju dokonalost'**

Odpoved' na báseň Rozžehnaní

**Ľudko drahí, ja tu stojím, čakám
v snehovo bjelich krištálových šatách,
ako si mohou zrad'it' ma takto,
vet' mamu moju drahú volau si 'matko'!**

**Chistau si sa bývat' v mojom dome,
spávau si cez noc v mojom lože...
„Ňezabudňi na mňa!“ Prosiu si ma,
ale ti si nakoňjec opust'iu ma.**

**Povjem t'i ja ňječo Ľudko,
ňezomrješ ti teda sladko.
Ver mi, ver mi, ked' t'i povjem,
bolest' ucít'iš, to ja vjem.**

Sucho ňje je voda

**Na kopci bilina bola,
ešte zima ňekralovala,
ked' zvjeratá hlad i smed skuvíňala.**

**Bola to ale doba ťažká,
sucho i ňeúroda panovala.
Na polách dožinki i hodi ňeboli.
Lud'ja sa dažďu modlili.**

**Ked' sa kvapka z ňeba zrod'ila,
hlad a smed od tej chvíle upadou.
-Prší, prší sláva!-
Ale darmo sa ťešili**

**Štiri dňi a štiri noci pršalo,
vodi a vodi sa nazberalo.
Zvjeratá sa skrivali a lud'ja dažďu narjekali.**

Zem

**Zem naša nadherne mjesto je to,
no leňivost' clovek s'azuje jej to.
Stači len trochu prejsť sa,
a vid'íš ako v plast'e naša zem zaplavuje sa.
Prečo keď clovek do hlini zakope aj tam plast najd'e?**

**Prečo to ináč spraviť nejd'e ?
Čo nám spravila že sme k nej tak lahostajni ?
Že keď vidí clovek na zemi papjerik zvihnut' ho je neochotní
Tak schopme sa a zamislime sa nad budúcnosťou našich d'etí
abi nežili v smetí.**

Slovenčina

**Slovenčina moja rodná,
zňješ tak veľmi krásne,
všetkej úcti si ti hodná,
každ'ej veti, básne.**

**Povedz, prosím, čím to je,
akú to má príčinu,
že Slovákom srdce vrje,
pre reč našu jed'inú.**

**Vážme si tú našu vravu,
cennejšju jak klenoti,
Slovenčinu našu hravú,
melódiju bez noti.**

Vedomje

**Ked' zdá sa t'i, že už nemáš kam ut'ject',
ešte stále veríš v mjesto, kd'e sa schováš.**

**Kd'e nacháš svoje slzi v klud'e ut'ject',
kd'e hlad'íš na svet a počúvaš ako stoná.**

**Tma vo všetkých vedomost'jach,
strach a závisť vo všetkom.
Vo všetkej moci skazenost'i,
v tomto svet'e ponurom.**

**Raz vid'e slnko ktorje čakám
a všetki duše zohreje lebo,
len slnko je naším svetlom nád'eje,
tak vid'i slnko prosím t'a!**

Recept na sladký život

**Ak chceš zdravo žiť,
ňesmješ vuobec piť!
Rum, vodka aňi pivo,
no ñesmješ aňi sladkje víno.**

**Ak chceš krásne oči bez opuchu mať,
musíš si dva krúžki uhorák na ñe dať.
Ak chceš na ñe vid'et' ostro,
jedz mrkvu veľmi často.**

**Sladkje jablčko na každí d'eň,
bud'eš mať život ako krásni sen.
Žjadna cola, žjadne chipsi,
daj si radšej na raňajki musli.**

**Ñjelen papat' zdravo je duoležitá úloha,
aj cvičeňja t'i veľmi pomáha.
Ak sa bud'eš pridržiavať tíchto rád,
v le'e zažjariš v bikinách.**

Láska

Láska, ó, tá láska,
celí svet svojou ňehou hláska.

Každí bi to chceu zažiť,
ňjekedi sa nemusíš aňi snažiť.

Láska prúdi tímto svetom,
volakdo ťi ju vizná pekním kvetom.

V srdci plameň rozhorí,
ked' sa chlapec do d'jevčat'a zalúbi.

Matka

**Maťi, drahá malá,
ti Slovenská maťi.
Dvíham náruč k t'ebe,
chcjet' dačo povedat' t'i.
Tis vždi pri mne stála ,
ochranňje rúcho nado mnou držala.
Strážila muoj život,
pred nečistím duchom.
Preto navždi ja bud'em,
tvojou služobníčkou
a ti mojím vzduchom.**

Pepsi

Pepsi to je veľký jed,
že vraj pomáha ťi, keď máš smed.
Deťi ju však majú rad'i,
vždy si dajú po pohári.

A po prvom druhí, tretí,
cukru majú ako smetí!
Ljetajú st'a usilovňje včjelki,
je to len však ošjal veľký.

Cukri, tuki, sacharidi
to je veľký jed.
Ver mi, že ňepomáha ťi to
zahnať ten tvoj veľký smed.

Pepsi vimeň za vodu,
bunki v ťele budú mať pohodu.
Dobří čaj si radšej uvar,
pohár mljeka k tomu priprav.

To ťi dodá eňergju,
ňebud'eš mať nostalgju.
K tomu pridaj cvičeňja,
bud'e z ťeba hrd'ina.

Na hrd'inou čajki let'ja,
bud'eš mať aj pekňje letá.
Peňjaze míňaj na babi
a ňje na sladkje otravi.

Takí bežní d'ěň

**Premíšlam tak každje ráno,
dat' si sukňu? Ňje či áno?
A čo vlasi? Dňes sú zlje!
Drdou všetko zakrije.
Lícenka, korektor, bronzer, rúž,
na raňajki zdraví džús.**

**Och, to je už tolko hod'ín?
Zošiti do taški hod'ím,
bežím ríchlo na zastávku,
bus tu bud'e každú chvílku.**

**Zdá sa mi to, či zas ňemám maťiku?
Sonka, požičjaš mi zošit na chvílku?
O pár hod'ín ňeskuor
škola končí nám.
Ako povjem mame,
že štvorku z d'ejepisu mám?**

**Koňečne doma po škole,
úlohi mám hotovje.
A mama sa ňehňevala...
Že si to mám opraviť
a hlavne zas ňebuliť.**

**Večer von ísť – to je treba,
zabávať sa ňje je veda.
Už odbila jedenásta hod'ina,
kdo ráno zaspí? Jasňje, že Ňina!**

Báseň v štúrovčine

**Veda a t'echnika je známa vec,
pozná ju každý vzd'elaňec.
Zrazu t'a kopne elektrina hňed',
220 voltou t'ebou prejd'e ihňed'.**

**Ked' t'i počítač nefunguje,
zavolaj majstra on opraví, a hňed' funguje.
Internet mi ňejd'e vješ,
zavolám na ant'ik t'jež.**

**Vedci a t'echnici to sú vzd'elaní lud'ja,
takí múdri ako encikloped'ja.
Takže ak bud'eš mať maler,
bud'eš ved'eť koho volať na problem.**

Veda a technika

Veda, veda, veda, tá podstatná je,
bez nej to dnes nefunguje.
Matika, fyzika, chémja oblúbeňje ňje sú,
vjacerí do dnes neobjavili jej krásu.

Jej duoležitost' podceňujú ňjektorí,
no tí ňved'ja ukladať aňi súbori.
Sú to pre žjakov največšje šjalenost'i,
stačí však pochopiť ich súvislot'i.

Technika rovnako podstatná je,
v dnešnej dobe každí mobiluje.
Not'ebooki a tableti sú každod'ennou súčasťou,
časťou života veľmi podstatnou.

Báseň

**Táto veda pravdivá je
Život skriva ruozne taje
Pod' ich s nami preskumat'
Druhu šancu ved'e dat'**

**Čo sa d'eje v prírod'e?
To sa naučíš úplne v pohod'e
V t'ele nám mnoho krvi prúdi
A spíme dov'tedi, kím nás ňječo ňezobudí**

**Fizika Ta nás všetkých baví
Tvoj život okamžit'e napraví
A tak pridaj sa k nám
Ňemusíš sa s tím trápiť sám**

Báseň v štúrovčine

**Novje auto vzniklo,
išlo veľmi rýchlo.
Sadou som si za volant,
Za zelení trabant.**

**Id'em id'em po cest'e,
za mnou id'e Tesla,
zabrd'iu som na mjest'e,
Tesla ako strela.**

**Velká drahá Tesla,
Plná vibaveňja,
zastavila dňeska,
Hurá t'ecnológja.**

**Nové auto vzniklo ,
išlo veľmi rýchlo.
Sadol som si za volant,
Za zelený trabant.**

**Idem idem po ceste,
za mnou ide Tesla,
zabrdil som na mieste,
Tesla ako strela.**

**Vel'ká drahá Tesla,
Plná vybavenia,
zastavila dneska,
Hurá technológia.**

Báseň v štúrovčine

**Elektrina prúdi v našom svet'e,
Ako krv v našich žilách,
Moderněje zarjad'eňa robja všetko,
Čo je v ich silách,**

**Abi sme prstami ňemuseli hibat',
Len s viloženimí nohamí knihi čítat'.
Zavoláme si robota,
Čo bud'e veci za nás bud'e dvíhat'.**

**Ležíme v našej leňivost'i,
Vďaka robot'ike a novej spoločnost'i.
Ale kam nás vedú naše vedomost'i?
Dovedú nás do budúcnost'i?**

Leonardo

**Veda d'eda vševeda,
Bez nej sa žiť ňedá.
Da Vinciho štúd'je,
Zobud'ja aj múmje.**

**Ljetadlo, či rogallo,
Ňevadí, že zlihalo.
Vd'aka ríchlemu pokroku,
vinašjeu aj ponorku.**

**Revolveri, či samopali,
Leonardovi to dobre páli.
Navrhnu aj kalkulačku,
potrápila mu hlavičku.**

VEDA A ŤECHŇIKA

**Čo bi sme si mi počali,
Kebi sme toto ňemali.
Všetki ludskje vímisli,
Majú dobrje úmisli.**

**Ťechňika nás všetkých baví,
Elon Musk to všetko spraví.
Veda je dost' duoležitá,
A vedkiňa roztržitá.**

**Ťelka, mobiu, počítač,
Hrjankovač a vipínač.
Bez vedi a ťechňiki,
Bou bi chaos velikí.**

Báseň v štúrovčine

**Čo sa t'eba ňetika
To je veda, t'echňika
No Počítače, mobili
S timí sme sa zblížili**

**Píšeme si, pozeráme
Na druhých pozor ňedávame
Kedisi však ňeved'eli
Že bez mobilou sme dňes v keli**

**Ašak veda t'echňika
Stále ňječím viňiká
Projekti a vinálezi
Pozrime sa na ňe všetci**

Báseň v štúrovčine

**Išjeu t'echňik po chodňíku
Robot mu odkusou pou rohlíku
Druhú polku si sám zjedou
A do jami načakaňe spadou**

**Snážiu sa z d'jeri dostať
No nepodarilo sa mu to a museu pospať
Keď sa ráno zobud'iu
Zobrau d'alší rohlík a do úst si ho zastrčiu**

**Na d'alšje ráno však ňječo uzreu
Bou to rebrík hubára ktorí už však zomreu
Snážiu sa po ňeho načjahnuť no až ňízki príliš bou
Tak na kameň sa postaviu a ňízki už ňebou**

**Keď sa z d'jeri dostau
Pokarhaňja od šefa dostau
Lebo prísť do práce ňesťihou
A vihod'ili ho pretože ňedochvilni bou**

Báseň v štúrovčine

**Technológia je pre nás bežná
V našom svete už je večná
Zat'jal je to začiatok
Závislosti počiatok**

**Ja ňebud'em upratovať
Robot bud'e pobehovať
Karti čipi bat'erki
Do auta aj do t'elki**

**Bez mobilu aňi krok
Tak som šťastná celí rok
Mamka vraví chod už spať
Ja t'echňiku musím mať**

**Zastaviť sa to ňedá
Ňedokáže to veru žjada veda
Čo priňesje nový rok
Ludstvo robí veľkí skok**

Mikrovlne vlny

**Povedal raz technikovi vedec
nie si hladný, ty tupec?
Áno, som, dal by som si niečo teplé
v mojom žalúdku je prázdno ako v pekle.**

**Mater ti na obed nabalila guláš,
no ako rýchlo ohriať si ho máš?
Musíme niečo vymyslieť
nebudeme tu hladní sedieť.**

**Technik vzal hliníkovú krabicu
strčil do nej ohrievaciu trubicu.
Dodal tomu prúd
popálil si úd.**

**Chvíľu vedec premýšľal
a technik chvíľu vymýšľal.
Po chvíli majú žalúdok plný
a tak vznikli mikrovlnné vlny.**

Báseň v štúrovčine

**Lenka sa z okna pozerá
Všetci chcú tam hrať sa
S Luckou sa zhovára
Kričí na ňu „Strát sa”!**

**V ruke drží mobiu
Ňeplechu len urobiu
Veť Lenka sa chce hrať
Ňje na mobiu pozerat’**

**Už sa na ňu hnevá
Veť vonku sa už stmjeva
Radšej bi sa rozprávala
Ako len tak v t’ichu stála**

**Ach tá dňešná t’echňika
Radšej kúpim koňika
Aj Lucka bi súhlasila
Kebi od telefónu preč pozrela**

VEDA A TECHNIKA

Veda ťa toho vela naučí,
Ašak vedomosťi ťi ňikdo ňezaručí.
Či už id'e o pozorovaňja slnká,
Alebo života v potuočiku ktorí žblnká.
Veda je všad'e okolo nás ,
Odhaluje nám tolko krás.
Dozvjeme sa samje novje vedomosťi,
Například o obsahu a hmotnosťi.
Veda každjeho ňejako zaujme,
Takže sa jej tolko ňebojme.
Veť nás predsa naučí,
veci ktorje ťi život zaručí.

Báseň v štúrovčine

**Roboti tu uťekajú
Ťechňiku už virábajú.
Nová veda novje nápadi
Ňikdo ňejd'e už do záhradi.**

**Iba taká malá kosačka
Elektrická je už aj hračka.
Počítače telefóni
Všetci máme smartfóni.**

**Toto všetko vd'aka ved'e
Kdo bi toto už ňeved'eu.
Múdra veda pomohla
Aj Peťka sa na ňu zmohla.**

Báseň v štúrovčine

**Veda ,veda, veda
Tá ťi teda ňedá
Je už súčasť života
Bez nej si teda ničota**

**Biológja ,fizika ,chemja
Sú takt'jež súčasťou života
Znački,mjerki, ba aj kostri
To ňje sú ledajakje užitočnosťi**

**Chvílu chceš ,chvílu ňechceš
No vedu vždicki viuziješ
Veda sem veda tam
Priplet'je sa tam aj tam**

VEDA A ŤECHŇIKA

Veda to je súčasť duoležitá
každjeho dňa životnjeho.
Najvjac pre ňjekoho bolest'ivá
zo štúd'ja celjeho.

Biológja, chemja to sú útrapi,
každí štud'ent ich však pretrápi.
Volakdo ich však miluje,
volakdo však ňimi len tak prepluje.

Ťechňika je iná vec,
to ňje je t'eórja len.
Prakt'ickou skúškou každí prejd'e,
prácu záverečnú zvládne za d'eň.

Mikrovlnná rúra

**Ked' magneetrónovú elektrónku, v minulost'i vinašli,
Jej užit'ím bou, zdroj žjareňja pre radari.
Čo ale vt'edi lud'ja ešt'e ňeved'ja,
Bolo to, že aj inje viužit'je má.**

**Je to úžasní vinález, perciho spencera,
Čo nám každí d'eň, naše jedlo ohrjeva.
Mikrovlná rúra, domácim spotrebičom je,
Čo v žjadnej domácnost'i chíbat' ňesmje.**

**Mikrovlná rúra, so železom sa ňemá rada,
Je medzi ňimi vojna, je medzi ňimi hadka.
Ked' na železo, mikrovlná rúra hasla
Vzplanou tam plameň, vzplanula tam plasma.**

Báseň v štúrovčine

**Biológja, chemja, fizika,
to všetko je súčasť nášho života.
Bunki, prvki, znački,
ako kebi sme v našich mislách našli.**

**Život skriva ruozne taje,
preto veda pravdivá je.
Vuokou nás je všetko živje,
stromi, listi ba aj háje.**

**Mend'elejova tabulka nás straší,
v našich školských lavicjach sa nám to nepáči.
Preto nás navštívi kamoška trpezlivosť,
abi sme všetko zvládli jedna radosť.**

**Ĥeplo, svetlo, eňergja
a ešťe aj gravitácja.
To sú temi naše,
ďiki pekne už mi ňikdo ňepripaše.**

Báseň v štúrovčine

**Ďechňika a veda
Ňikomú spat' ňedá
Hore hlavu mi to dáme
Spoločne to preskúmame**

**Hňed' sa pridám k vám
A pokoj vám ňedám
Kliňec hňed' si pribijem
a palec si pri tom odbijem**

**Celá zem sa okolo točí
A všetci sme ako na kolotoči
Hlava ramena kolena palce
A v bruchu mi tancujú mravce**

Zapísaňje na papjeri, vistaveňje na st'eňe

Píšem na papjer píšem,
sináčika maljeho kolíšem.
Že milí na vojnu id'e,
už ráno pri svit'e.

Jaňík, Jaňík, Jaňiček,
ňeodchádzaj, lebo už ňepríd'eš!
Iba za t'je visokje hori zájd'eš,
rodní dom už ňenájd'eš.

Marinka sa ňeboj,
žjad'en ma ňestrelí náboj.
Musíš verit' na Boha
i s našimi d'et'mi dvoma.

Jaňiček, ňechod', ňechod',
úzki cez rjeki prechod.
Koňík sa splaší,
darmo sa bud'eš snažit'.

Moja drahá premilená už mesjačik vichádza,
ked' sa domou ňevrát'im, po poli sa bud'eš prechádzat'.
Na hvjezd'ički sa bud'eš pozerat'
a svojmu Jaňičkovi mávat'.

Anjeli vás budú opatrovat',
vo snoch vám pospevovat'.
Na Jaňička bud'et'e spomínat',
I na hrob muoj chod'jevat'.

Janko pokojňe lahňi si,
id'em t'i zbalit' aj t'je topánki, abi si na vojňe ňechod'iu bosí.
T'je topánki, ak sa na ňich pozrješ,
Marinka čo t'i ich višivala sa t'i pocňe.

Noc dlhá prešla,
hod'ina muojho miljeho došla,
Už koňiček cvála cez d'ed'inu,
Poprjet' št'ast'je muojmu miljemu.

Tri mesjace prešli,
listi od miljeho ešt'e ňedošli.
Ňjet mi radi aňi pomoci,
ňespala som više troch noci.

Po večeroch na most'e sed'ím,
počúvam žblnkot jarečka a t'iško mlčím.
Na hvjezd'ički pozerám,
na miljeho spomínam.

Sňeh už napadou,
asi do vojni zapadou.
Jaroček zamrzou,
milí muoj ešt'e furt ňedošou.

Chod'ja už d'jevčatá oljevat',
d'eťi muojho Jaňička sa chod'ja pítat'.
Maminka moja, kd'e o'ecko náš,
či už ňechceu biť pri nás?
Ďeťi moje lúbezňje, o'ecko váš dobrú novinu priňesje,
ako privítací darček nám slobodú volnú zaňesje.
O'ecko váš vás lúbi, d'eťi moje,
len tak bi vás ňeopust'iu ňiktorje!

Pšenička sa už kosí,
do mlina sa nosí.
I pán mlinár smút'í po miljemu muojmu,
modlí sa za život jeho a hovorí aj sinovi svojmu.
Šťevko, Šťevko,
ňechceš ísť do vojni smelo,
ja t'a ňedám, matka bud'e smút'it',
mi t'a ňebud'eme nút'it'!

**Ráno vstaňem a sedím na most'e.
Milá paňi, kdo st'e?
List Vám asi ňesjem,
úprimnú sústrast' vám prajem.**

**Ked' ja toto počula,
za srdce sa chitila,
toto ňemuože biť pravda,
list som schit'ila.**

**Domou ut'ekala,
s plačom kričala.
Do izbi sa zavrela a
s plačom čítala.**

**Na list'e sa písalo:
Milá Marinka moja,
ked' príde hod'ina moja,
ňebud'eš ti plakaťi!**

**Po poli sa bud'eš prechádzaťi,
a na hrob mi bud'eš chod'jevaťi.
Sinčekou o mňe viprávaťi,
že ich oťecko ich lubiu.
V d'ed'iňe sa vizváňa,
o Marinke sa vipráva.
Že muž jej zahinuv,
pre slobodu i pre vojnu.**

**Dot'eraz Marinke nad post'elou list visí,
modlí sa k Jankovi, že na ňeho mislí.
Vrát' sa Janko muoj,**

Futurum a t'echnika

**Búrka elektrickjeho napet'ja,
blíži sa na náš svet.
Bojím sa, že nás pohltí,
zmeňme sa a urobme skvjet.**

**Každí slepí podljeha,
pred ich očamí.
Hmla elektroňiki obljeha,
vitrvlost' maxima.**

**Market'ing pomáhajúcemu ludstvu,
naháňa mi hruozu.
T'ehnológja futura vzníku,
leňiví mi múzu.**

**Zat'jal je to začjatok,
závislost' je začjatok.
Hmla t'jeňi všetki zmisli ludstva,
t'echnika blíži sa vjac.**

**Futurum a t'echnika sa spljeta,
spljeta sa ako povraz.
Futurum a psychika je vjazd'ená,
búrka veľká je prjepast'.**

**Futurum a psychika zmisli t'jeňi,
ludstvo sa rúťi do t'emna.
Zmisli k životu bodá,
hovorím Vám, je to pravda.**

**Mozog utápajúc sa v t'echnike,
vivíja závislost'.**

**St'esk nasleduje velmi,
je na prvom mjest'e t'echničnosť.**

**Virába sa velmi,
t'echníka postupuje.
Bojím sa, že všetko duojd'e k paňike,
leňivosť bud'e hrješnica.**

**Čo bi sa stalo, kebi všetko spadlo?
Svet bi sa zrúťiu.
Ludstvo bi sa zrúťilo, zomrelo,
svet bi napríklad ňebou.**

Láska v jeseni

Jeseň je krásne ročňje obdobje
d'et'i sa hrajú vonku s farebnimi listami.
Zima prichádza ale jeseň sa o tom ňedozvje
v mest'e pobehuju lud'ja so zlomenimí srdcjami.

Čím započat'? Že srdce sa v jeseňi zlomilo?
Stalo sa to keď vonku hrmelo.
Ako list'je padalo aj nasa láska opadala.
A čo nam táto láska dala?

Túžba po dohod'e?
Nje, iba bolesť a utrpeňja t'emnice.
V zlosti spomínať na zážitki vednúce.
S černotou v srdci sedím v samote.

Sanzim sa mislejt pozit'ivně
no vždi skoncim iba d'epresivně.
Nasu lasku sme v lete zasad'ili
no v jeseňi opadla, akobi bola len bezvíznamnými listami.

Možno svoje nazori meňim
jeseň už ňeni tak nadhernim ročňim obdobim.
Namjesto toho mi smutok simbolizuje.
Jeseň mi srdce zavezuje.

Srdce mi zavezuje t'emnotou
a môj výraz je plní ňemotou.
Slovo som nedokázala povedať.
A čo to všetko čo som t'i ja mohla dať,

Len pocit láski a domova.
No ja som dostala len zlomeňje srdce znova.

**A možno ešte mnohje zážitki som mohla dať.
A čo s nimi? Teraz bud'em na ňe len spomínať.**

**Akobi mi to dych virazilo
a dušu rozorvalo,
nád'ej polámalo,
a šťastje postupalo.**

**Možno mi to ma bit ponaučenia.
Keď láska v leťe zakvitne
v zime potom ovadne.
Preto je pre mňa láska len mučenia.**

**Teraz len slzi riňjem
a moja duša hiňja.
No zostala mi len ňenávist voči t'ebe
no všetku ju uchovávam v sebe.**

SOKOLI A VRANY

**Hrd'inovja starobilej bráni,
let'ja na krídlach hrdzavej vrani.
Korjenki svoje nám zahlbili
a púčikmi sa tam skoro bili.**

**Čjerna hmla zakrila ich slávne meno,
zopár hvjezd podlomilo jej koleno.
Ňjektorí však možno zabudli,
že sokoli ňikdi ňespadli.**

Milí muoj Ludevít

**Milí muoj Ludevít,
srdce mi smútkom zat'eká,
no ja t'a musím opust'it',
vet' t'a život pošle nevjem kam.**

**Si ako voda, ktorá mi prešla medzi prsti.
Teda ja t'a opúšť'am, keď t'a láska t'ahá k vlast'i.
Každí raz puojd'e iním smerom,
každí z nás puojd'e za svojim cjeľom.**

**Ludevít muoj, ňezabudňi na mňa,
krásne chvíľe prežitje s t'ebou smút'ja ma.
Mám t'a rada a stále bud'em,
ňikdo z nás ňevje, jak to bud'e.**

Moja odpoveť t'ebe, Ludevít

**Ludko, drahí, ja tu čakám
v snehovo bjelich šatách.
Ako si mohou zrad'it' ma takto,
vet' mamu moju drahú volau si matko!**

**Chistau si sa bývat' v mojom dome,
spávau si cez noc v mojom lože.
„Ňezabudňi na mňa!“ vel'mi si ma prosiu,
nakoňjec si ma včul' ňepekňe opust'iu.**

**Povjem t'i ja ňječo, Ludko,
ňbud'e ti už viac sladko.
Ver mi, ked' t'i to povjem,
bolest' ucít'iš, to ja vjem.**

Z okna mojej izbi

**Šati boľi krásne
ako tvoje básňe
a závoj celučká
ako závoj bjelučká.**

**Očami len blúd'im
z okna mojej izbi
a z oblakou lúšť'im
všetki Božje kresbi.**

**A vrba kol'íše sa,
vo vetríku smeje sa
a keď správu dostala,
smutná veru ostala.**

**Ľešila sa na d'et'ički,
jak sa pri nej hrajú,
ako jej ich ručički
ľístky si trhajú.**